

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010610
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010610.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.5.2022 č.k. 2PP/66/2022 - 38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2.9.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 17.5.2022 č.k. 2PP/66/2022-38 rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.10.2018, sp. zn. 1T/103/2017, a ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 17.6.2021, sp. zn. 4Nt/17/2021, vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 09.06.2022 nasledovne (skrátene):

Svoje konanie ľutuje a preukazuje snahu sa napraviť a zmeniť sa, čo vyplýva zo správy ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. V minulosti bol odsúdený, avšak v súčasnosti sa voči nemu nevedie žiadne trestné stíhanie a po prepustení sa chce zaradiť do života a viesť riadny život.

Svoju priateľku spoznal v máji roku 2017 a dodnes majú pekný vzťah. Trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený, páchal na prelome rokov 2016/2017, preto je nesprávny záver súdu, ktorý poukazuje na skutočnosť, že ani tento vzťah ma neodradil od páchania trestnej činnosti a preto existencia tohto vzťahu nie je dostatočnou zárukou pre vedenie riadneho života.

Riaditeľ ústavu mu umožnil opustiť ústav na celý deň, čo dostatočne preukazuje, že chce viesť riadny život. Po prepustení má zabezpečenú prácu a vonku ho čaká rodina. Plánuje si s priateľkou založiť rodinu, s ktorou strávil deň, keď mu bolo povolené opustiť ústav.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienené prepustenie a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil však druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu menej priaznivá resocializačná prognóza vyplývajúca z trestnej minulosti odsúdeného. Prvostupňový súd konštatuje, že odsúdenému bol v roku 2009 uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. V skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa odsúdený neosvedčil a Okresný súd Galanta mu nariadil výkon trestu odňatia slobody. Z výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený podmienené prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2PP/98/2011. Odsúdenému bola teda daná jedinečná šanca v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, aby sebe i spoločnosti preukázal, že je schopný viesť život bez páchania ďalšej trestnej činnosti. V skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa odsúdený v dôsledku amnestie osvedčil, avšak v rokoch 2016 až 2018 sa opätovne a opakovane dopúšťal trestnej činnosti, čo malo za následok okrem podmienených trestov odňatia slobody aj uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva. Podľa názoru súdu nemožno opomenúť, že trestná činnosť páchaná odsúdeným v predmetnom období bola sprevádzaná i fyzickým násilím a až zadržanie odsúdeného a následný výkon trestu odňatia slobody znemožnil odsúdenému v pokračovaní trestnej činnosti. Odsúdený sa neštil použiť násilie ani proti osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, keď poškodeného opakovane udieral päťou do hlavy a trupu, neskôr ho odviezol autom k rieke, kde pokračoval vo fyzickom napádaní poškodeného. Pokiaľ odsúdený mal vážny vzťah už pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody a ani tento ho neodradil od dopúšťania sa protiprávneho konania, okresný súd mal za to, že by existencia tohto vzťahu nebola dostatočnou zárukou pre vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru súdu u odsúdeného nemal žiadny z doterajších uložených trestov žiadny nápravný charakter.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku tohto uznesenia, s výnimkou hodnotenia vzťahu odsúdeného s jeho priateľkou, neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti na podmienené prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Sťažnostný súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Sťažnostný súd sa stotožňuje s námietkou odsúdeného, že v konaní nebolo preukázané, že by trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený, páchal aj počas vzťahu so svojou priateľkou. Na druhú stranu je však potrebné uviesť, že ani existencia harmonického vzťahu, zohľadňujúc osobu odsúdeného a jeho predchádzajúci život, nedáva súdu dostatočnú záruku, že v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život.

Sťažnostný súd považuje za potrebné k nesplneniu druhej materiálnej podmienky len dodať, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (8 krát súdne trestaný), svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Odsúdený už vykonával nepodmienený trest odňatia slobody, uplatnil sa voči nemu aj inštitút podmieneného odsúdenia alebo alternatívne tresty, dokonca bol aj podmienené prepustený, čím mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Niet prečo sa potom domnievať, že ďalšie podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní už svoj zákonom sledovaný účel, nakoľko je nanajvýš zrejmé, že odsúdeného doposiaľ nič nemotivovalo k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony.

Vzhľadom na osobu odsúdeného ako mnohonásobného špeciálneho recidivistu s kriminálnymi sklonmi je možné, v jeho prípade, vidieť vysoké riziko v prognóze zlyhania. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

Sťažnostný súd na druhú stranu nespochybňuje úprimnosť vyjadrení odsúdeného ani jeho dobré správanie vo výkone trestu odňatia slobody, za ktoré mu boli udelené disciplinárne odmeny, avšak s poukazom na skutočnosti uvedené v ods. 12. tohto uznesenia nemožno objektívne konštatovať, že je možné dôvodne predpokladať, že v prípade jeho podmieneného prepustenia povedie riadny život. Opustenie ústavu odsúdeným na jeden deň ani možnosť legálne pracovať nepreukazujú, že odsúdený je schopný viesť riadny život dlhodobo po jeho prepustení, teda že by bol dosiahnutý účel trestu.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.